

azzal hogy lélegzel az élet
jót görget ennek az alaknak
belőled az asszonyi fények
kéjesen szívembe harapnak

mosolyaid mint szorgos hangyák
széthordják bennem az örömet
bájos ujjaid bőröm lakják
csókkal én is rád költözök

őszinte derű matát bennem
csodák forrasztják a fénykábelt
itt az éden varázsa rebben
mert ajkam kebleidre rálelt

lelkeink színes selymeiből
vers-masnit kötök szívednek
a vallomás belőlem kitör
én örökre nagyon szeretlek